

Arapça Bilmeyen Kuran'ı Anlayabilir Mi?

Selim Çalışkan

gerceginkitabi.wordpress.com

gerceginkitabi.com

Ocak 2025

Bu yazıda size Kuran'ı işe yarayacak düzeyde, arınmaya ve arıtmaya vesile olacak düzeyde, daha iyi bir kul olmaya adım olacak düzeyde anlayabilmek için "Arapça bilmek" gerekmediğinin yalın örneklerini göstereceğim.

Arapça bilmekten kastım hocada, lisede, üniversitede veya özel kursta aylar, yıllar süren ders almaktır. Bir dili bilmek veya bilmemek elektrik düğmesini açıp kapatmak gibi keskin bir ayrım değildir. Kesintisiz değişen, bulanık bir farktır. Herhangi bir sözcük öğrendiğimizde o dili bilmeye başlamış oluruz. Dili bilmenin sonu ise neredeyse hiç gelmez. Bunu sınamak istiyorsanız ÖSYM'nin Türkçe testlerinden birini bulup çözün veya YDS, KPDS gibi sınavların İngilizce testini anadili İngilizce olan bir tanıdığınıza çözdürün. Bunlar görece basit düzeydeki sınavlar olmasına rağmen nüfusun çoğu tam puan alamaz. Herhangi bir yorumcu için "Arapça biliyor mu?" diye değil, "ne düzeyde biliyor", "bilgisinin niteliği nedir" gibi sorular sormak çok daha yararlı olur. Evet, dil bilgisi yalnızca niceliksel de değildir. Sözelimi anadili Arapça olan biri o dili konuşur, okur ve yazar ama dilbilgisi dersi vermesini istesiniz çok büyük olasılıkla veremez. Bir Türk'e "dönüştürüştürüş bir fiil örneği ver" deyin, verememesi Türkçe bilmediği anlamına gelmez. Yani neyi bildiğini bilmez. Anlatabilmesi için neyi bildiğini bilmesi gerekir. Sözelimi bir Arapça öğretmeni bunun dersini iyi verebilir ama yurtdışına çıktığında konuşmakta güçlük çekebilir. Onun bilgisinin niteliği farklıdır. Bildiği şeyi bilmeyene açıklayabilmek de apayrı bir beceridir.

Dolayısıyla yıllarca süren dersler almadan, konuşmayı ve yazmayı öğrenmeden de bir yabancı dili bilmeye başlanır. Dilin abecesini öğrendiniz, bu bir aşamadır. Sözlük kullanmaya başladınız, bu bir aşamadır. Fiil çekim çizelgelerine bakmaya başladınız, bu bir aşamadır. Zaman kipleri, sözdizimi, bağlaçlar, ilgeçler, tamlamalar gibi dilbilgisi konularının her birini öğrenmeniz birer aşamadır. Vereceğim örnekler çok az bir aşamayla bile Kuran'ı meallerin anlayabildiklerinden daha iyi anlayabileceğinizi gösterecek. "Mealcilerin" değil "meallerin" dedim çünkü mealciyi ürünüyle yargılıyorum. Neyi bildiği konusunda bir fikir yürütmem gerekmiyor. Arapçayı yemiş bitirmiş olsun, ben yaptığı çeviriyi bilirim. Kişiyi yargılayacak olursam, eğer Arapçayı benden daha iyi bildiği halde kötü çeviri yaptıysa bize bir açıklama borçludur. Bundan dolayı gerekçeli meallerin hazırlanmasını çok daha değerli bir çaba olarak görüyorum. "Bence bu cümle bu anlama gelir" demek, "başka anlama gelmez" demektir. Neden gelmez, açıkla da bilen, bilmeyen öğrensin. Mealler monolog parçaları olmasın, diyalogun ve yapıcı tartışmanın ateşleyicisi ve sürükleyicisi olsun.

Şimdi meallerin, çevirilerin hatalarını anlayabilmek ve bazen de düzeltebilmek veya iyileştirebilmek için Arapça bilmek gerekmediğinin birkaç örneğini göstereceğim.

2:30

ve iz kâle rabbu-ke li el melâiketi innî câilun fî el ardı halîfeten...

Örnek meal: "Hani Rabbin meleklere, ben yeryüzünde mutlaka bir halife **yaratacağım** demişti..."

Cailun sözcüğünün karşılığını meallerin çoğunda “yaratacağım” diye görüyoruz. Mealci iki hata birden yapıyor. Birinci hatayı basitçe sözlüğe bakarak anlıyoruz.¹ Bunun için dilbilgisi çözümlemesi yapan bir kaynaktan fiili öğreniyoruz. Örnek: <https://corpus.quran.com/wordbyword.jsp?chapter=2&verse=30> Burada *cailuna* tıkladığımızda sözcüğün CAL kökünün hangi türevi olduğunu buluruz. [https://corpus.quran.com/qurandictionary.jsp?q=jEl#\(2:30:6\)](https://corpus.quran.com/qurandictionary.jsp?q=jEl#(2:30:6)) Fiilin çekimsiz hali *caala* imiş. Sözlükte bununla arama yapıyoruz. Atamak anlamına geliyormuş. İkinci hatayı çekim çizelgelerine bakarak anlıyoruz. Çünkü *cailun* sözcüğü gelecek zaman çekimi değil, fiilden türeyen bir admış. Bakınız: <https://en.wiktionary.org/wiki/%D8%AC%D8%B9%D9%84> Fiili Wiktionary’ye yapıştırınca sonuç bulamazsak başka fiil çekim kaynaklarına bakacağız. Örneğin en çok kullanılan fiilleri içeren “201 Arabic Verbs Fully Conjugated In All Forms” kitabını internette bulabiliriz. Veya herhangi bir arama sitesine *verb conjugation* ﺝ ﺎ ﻟ ﻮ yazıp aratabiliriz. Eksiksiz çizelgeyi bulmak uzun sürmeyecektir. *Conjugation* “çekim” demek. Öbür dilbilgisi terimlerini İngilizce sözlükten öğrenebilirsiniz.² Çizelgede *cail* çekiminin *active participle*, yani etkin fiilden türeyen ad olduğunu görüyoruz. Sayfanın Türkçesi de var (<https://tr.wiktionary.org/wiki/%D8%AC%D8%B9%D9%84>) ama ne yazık ki kullandıkları dilbilgisi terimleri Arapça. Yani bilmeyen kişide Arapça dersi alması gerektiği izlenimi oluşturuyor. Oysa Türkçe dilbilgisi iyi olan kişiye Türkçe dilbilgisi terimleri yeterdi. Dillerin temel özellikleri çoğunlukla ortaktır. Bu noktada “Benim Türkçem de kötü, ne yapacağım?” diyebilirsiniz. Türkçe bilgi eksikliğinizi Kuran çalışmasıyla birlikte gidermenizi tavsiye ederim. Birçok yazımda Kuran’ı öğrenme çabasıyla Türkçeyi iyi öğrenme (bireysel) ve dilde özleşme (toplumsal) çabasının birlikte yürütülmesinin bir zorunluluk olduğunu örnekleriyle gösterdim. Zaman kipi konusunda sağlama yapmak istiyorsanız herhangi bir kök dizininden³ *caala* fiilinin Kuran’da gelecek zamanda kullanıldığı örneklerle bakabilirsiniz.

Bu iki düzeltmeyi “Arapça bilmeden” yapabildik ve daha doğru çevirinin şu olması gerektiğini bulduk:

“Hani Rabbin meleklere, ben yeryüzünde mutlaka bir halife **atayıcıyım** demişti...”

Ayetin devamını okursanız bu cümleye verilen yanıtta da aynı kipin kullanıldığını göreceksiniz. Buradaki eylemin bir yaratma değil atama eylemi olması ve geniş zamanda gerçekleşmesinin türlü ve önemli sonuçları var, konumuz bu olmadığı için girmiyorum. Anlatımım karmaşık görüldüyse aldırma. Sözlükleri ve çekim çizelgelerini kullanmaya alıştığınızda ilgili siteleri açıp arama yapmak fazla zamanınızı almıyor.

Yalnızca örneğini vermek istediğim sözcüklerdeki hatayı düzeltiyorum. Cümlede olası başka çeviri iyileştirmelerine girmiyorum.

Geniş zamandaki sözcüğün, daha doğrusu fiilden türeyen adın gelecek zamanda çekilmiş gibi yanlış çevrildiği sayısız ayet olduğunu ekleyeyim. Kuran’da gelecek zaman kipi (s veya *svf* ön ekleri) çok az var.

¹ Hans Wehr veya Lane sözlüğüne internetten ulaşılabilir. Arapça-Arapça sözlüklerin derlemesini Etjaal.net’te ve arabiclexicon.hawramani.com’da bulabilirsiniz. Kaynakları derli toplu olarak Kitaplık sayfamda bulabilirsiniz: <https://gerceginkitabi.wordpress.com/kitaplik/>

² *indicative*: haber kipi; *perfect/past*: geçmiş zaman; *imperfect*: geniş/şimdiki zaman; *subjunctive*: istek kipi (yapayım, yapasın, yapa, yapalım, yapasınız, yapalar); *jussive*: yumuşak emir kipi (Türkçede bire bir dengi yok); *imperative*: emir kipi (-, yap, yapsın, -, yapın, yapsınlar); *active participle*: etkin fiilden türeyen ad veya ortaç (yapıcı...); *passive participle*: edilgen fiilden türeyen ad veya ortaç (yapılıcı...).

³ Örnek: [https://kuranharitasi.com/kokler.aspx?kok=jEl#\(2:30:6\)](https://kuranharitasi.com/kokler.aspx?kok=jEl#(2:30:6))

2:47

yâ benî isrâîle uzkurû ni'metiye elletî en'amtu aleykum ve en-nî faddaltu-kum alâ el âlemîne

Örnek meal: “İsrailoğulları! Size verdiğim nimetlerimi ve sizi tüm **halklara üstün tutmamı** hatırlayın.”

Aynı ifade 7:140, 45:16 gibi birkaç ayette daha geçiyor.

Mealci, *faddala* sözcüğünü “üstün tutmak” diye çevirmiş. Türkçeye fazla, fadıl/fazıl, fazilet türevleri de geçen bu kökün sözlükteki karşılıkları arasında “fazladan vermek” anlamını da buluyoruz. Karşılık olarak önerilen “üstün” sözcüğünün anlamını ise Türkçe sözlüklerde şöyle buluyoruz:

1. Benzerlerine göre daha yüksek bir düzeyde olan, onları geride bırakan: Üstün bir zekâ.
2. (Birine ya da bir şeye göre) Nitelik bakımından daha yüksek, daha elverişli olan, °faik.

Arapça kökenli eşanlamlısı olarak verilen “faik” sözcüğü bize göz kırıyor çünkü fazıl veya fadıldan farklı bir sözcük, farklı bir kökü var. Tıpkı Türkçe sözlükte “uzay” sözcüğüne baktığımızda Arapça kökenli eşanlamlısı olarak semayı değil fezayı bulmamız gibi. Bunları çevirinin yanlış olabileceğinin bir ipucu olarak cebe koyalım.

Ayetin Arapçasını okurken “*enamtu aleykum*” bölümü bir şey çağrıştırdı mı? Fatihâ’yı ezbere biliyorsunuz ve ondaki “*enamte aleyhim*” ile benzerliğini fark ettiniz. Türkçeleri “size nimet verdim” ve “onlara nimet verdin”. Peki, biz Fatihâ’da öbür halklara üstün kılınmayı mı istiyoruz? İstiyorsak hangi açılardan? Ve 2:47’de İsrailoğulları üstün kılındı ise, biz İsrailoğullarına mı öykünüyoruz? Sorunun yanıtı şu: İsrailoğullarını “üstün” kılan şey onlara **fazladan** verilendir, yani elçidir, Tevrat’tır. Ama Kuran’da onların çoğunun elçiden yüz çevirdikleri ve içlerinde Tevrat’ı en iyi anlayanlarının mesaja ihanet edip öbürlerini de doğru yoldan alıkoyduğu bildirilir. Bizim elimizde Kuran zaten varken bu anlamda “üstün” olmayı diliyor olamayız. Demek ki “üstün” çevirisi uygun değildir. Fazladan vermenin Türkçe karşılıklarından biri kayırmaktır. Bunu elbette sözlüğe bakarak bulamayız çünkü sözlüğe tersten bakılmıyor. Ama sözlüğe bakarak doğrulayabiliriz. Kayırmak maddesinde iltimas, yani haksız kayırma karşılığını da buluyoruz ama kayırmak haksız bir eylem olmak zorunda değil. Bu olumsuz anlam tıpkı “kandırmak” sözcüğünün sonradan aldatmak anlamında olumsuzlaşması gibi, Arapça kökenli sözcüklerin (ör; ikna etmek) Türkçeye doluşmasıyla oluşan bir sapma.

Kuran’ı Arapça bilmeden okurken 44:32 ayetinde aynı olayın bu kez farklı bir sözcükle (FDL değil HYR kökü) anlatıldığını görürüz. Bu, çıkarımımızın doğruluğunu onaylar. Çünkü sözlükler HYR’den türeyen *ih tara* fiiline “seçip ayırmak” anlamı veriyorlar. 7:155’de Musa onunla birlikte çıkanlardan 70 kişiyi bu fiille seçiyor, yani *muhtar* ediyor. Bu kişiler bugün kullandığımız anlamıyla, hele ki güç ilişkileri bağlamında üstün değiller, ama onlara sorumluluk ve yetki veriliyor. Dikkat; sorumluluk ve yetki bir arada. Yani Fatihâ’da hem yetkiyi hem sorumluluğu istemiş oluyoruz. Oysa yalnızca yetkisi olup sorumluluğu olmayanlara da “üstün” diyoruz.

Bu verileri, yani yalnızca sözlük bilgisini ve Kuran’ın bağlam bilgisini kullanarak çeviriyi şöyle iyileştirebiliriz:

“İsrailoğulları! Size verdiğim nimetlerimi ve sizi tüm halklara kayırdığımı hatırlayın.”

Veya:

“İsrailoğulları! Size verdiğim nimetlerimi ve halklara verdiğimden fazlasını size verdiğimi hatırlayın.”

Sonuçları bakımından önemli ve zincirleme bazı aydınlanmalara yol açabilen bir düzeltmedir.

2:51

Ve iz vâadnâ mûsâ erbaîne leyleten summe ittehaztumu el icle min ba'di-hi ve entum zâlimûne.

Örnek meal: “Hani, biz Mûsâ ile kırk gece için sözleşmiştik. Sizler ise onun ardından (kendinize) zulmederek **buzağıyı tanrı edinmiştiniz.**”

Bu, öbürlerinden daha kolay bir örnek. Arapça metinde “tanrı” yerinde bir şey görmüyoruz. Tapınmak anlamında bir sözcük de görmüyoruz. Eğer *ittihaz* fiilinin “edinmek” çevirisi doğruysa yalnızca “buzağıyı edindiniz” denmesi yeterli.

İyileştirilmiş çeviri:

“Hani, biz Mûsâ ile kırk gece için sözleşmiştik. Sizler ise onun ardından (kendinize) zulmederek bir buzağıyı edinmiştiniz/benimsemiştiniz.”

“Tapınma” veya “ilah” sözcüklerinin yokluğu ince bir fark gibi görünüyor ama yazar bu sözcükleri kullanmıyorsa kesinlikle bir karşılığı vardır. Bu karşılığı Kitap boyunca ilgili ayetleri çalıştığımızda daha iyi anlarız. Sözelimi *icl* sözcüğünün anlam kümesi buzağıyı aşıyorsa burada “ilah” bulamıyor oluşumuzun çok daha ilginç sonuçları olabilir.

Benzer bir örneği 6:6, 11:52 ve 71:11 ayetlerinin mealinde buluyoruz. Orijinal metin yalnızca “göğü bolca indirsın” demesine rağmen “gökten bolca yağmur indirsın” biçiminde çeviriler yapılıyor. Benzer biçimde 9:2'nin çevirisinde “dört ay” ifadesine metinde bulunmayan “daha” belirteci ekleniyor ve anlam bütünüyle değiştiriliyor. Bunların yanlış olduğunu ve doğrusunu bilmek için Arapça bilmek gerekmiyor.

1:6

İhdina es sırat el mustakim.

Örnek meal: Bizi **doğru** yola ilet.

Kuran dilbilgisini inceleyen corpus.quran.com, kuranharitasi.com, qurantools.mst.edu.au gibi kaynaklara bakıyor ve *istikam* fiilinin “*Form 10*” olduğunu görüyoruz. Arapça fiillerin baplarını anlatan herhangi bir dilbilgisi kaynağında bunun *istafa’la* babı olduğunu bulabiliriz. Baplar Türkçedeki fiil çatılarına benzerler. *İstafa’la* babının fiile kattığı anlam, öznenin eylemi kendisine yaptırmasıdır. Bu benim tahminim değil, dilbilgisi kaynakları öyle söylüyorlar. Eğer *Form 1* (*faala* babı) olan *kama* eylemine “ayakta durmak” karşılığı verecek olursak *istafa’la* babına getirdiğimizde anlam farkını aktarmak için “ayakta tutungun” gibi bir türev üretmemiz gerekir. Yani ayakta tutma veya ayağa kaldırma eylemini kendine yönelten, kendini ayakta tutan, düşeyazdığına doğrulup yeniden ayağa kalkan anlamında bir karşılık üretmemiz gerekir. Ben en kestirme Türkçe karşılığı “düzeltengin” olarak buluyorum.⁴ Dileyen daha iyi bir sözcük türetebilir ve hiçbir şey türetmeyip yazdığı meale bir açıklama ekleyebilir. Ama “doğru” olarak bırakmak doğru değil çünkü Kuran’da “doğru” anlamına gelen başka sözcükler var. Kuran’ın bütününe yine Arapça bilmeden ama orijinal metne dikkat ederek okuduğumuzda bu ayette

⁴ -elt eki geçişliliği, -in eki dönüşlülüğü, -gin eki alışkanlığı bildiriyor. Sözcük türetmek yaşayan bir dili kullanan bir toplumun en doğal bir eylemidir. Türkiye Türkçesi ölmeye yüz tuttuğu, yani yeni kuşak Türkler başka dillerden sözcük ithal etmek dışındaki yolları unuttuğu için bu onlara tuhaf geliyor. Kendileri acınacak ve dünyadan habersiz durumda iken diriltme girişimlerini alaya alıyorlar.

neden *mustakim* deyip başka bir sözcük kullanılmadığı konusunda söyleyecek çok daha fazla şeyimiz olabilir.

Benzer bir durum 4:75 ayetindeki *mustazaf* sözcüğünde var. Meallerin çoğunda “zayıf” çevirisini görüyoruz ki yanlıştır. “Zayıf bırakılmış”, “kendini zayıf düşürmüş” veya benzer bir karşılığı olması gerekir. Türetme kurallarına göre bu sözcük zayıflatma eyleminin hedefini anlatıyor. “Zayıf” sözcüğü Arapça yalın haliyle Kuran’da zaten var.⁵ Yazar onu kast etseydi onu kullanırdı.

Bu gibi örneklerde kesin sonuca ulaşmamış veya bire bir Türkçe karşılığını bulamamış bile olsak olası anlam kapsamını daralttığımız ve mealdeki yanlışlığı/eksikliği yorumlayabildiğimiz için sözü kısmen anlamış sayılırız. Zaten %100 anlama diye bir şey hayat için olmadığı gibi Kuran için de geçerli değildir. Bu nedenle “ne kadar anladım” sorusu “anladım mı anlamadım mı” sorusundan daha yararlı bir düşünme alışkanlığı olacaktır.

51:19

Ve fî emvâlihîm hakkun lis sâilî vel mahrûmî.

Örnek meal: “Mallarında, isteyenler ve **yoksullar** için bir pay vardı.”

Mahrûm sözcüğü engellemek, yasaklamak anlamındaki *harrama* fiilinin edilgen ad türevidir.⁶ Öyleyse engellenmiş, yasaklanmış kişilerden söz ediyor olmalıdır. Bunu “yoksun” sözcüğü anlatır. Edilgenlik kazandırmak için “yoksun bırakılmış” veya “yoksunlaştırılmış” denebilir. Bunun yerine “yoksul” dediğimizde hem anlam kapsamını parasal konularla sınırlandırıyoruz hem de edilgenliği görünmez kılıyoruz. Sözelimi eğitimi olmadığı için bazı işleri yapamayanlar yardım edilecekler kapsamından çıkıveriyor. Aynı durum 56:67, 68:27 ve 70:25 çevirilerinde de var ki kiminin bağlamı parayla malla ilgisiz. Kimi mealci tutarlı davranmayıp kimini “yoksul” kimini “yoksun” diye çeviriyor. Bunları bilmek için kursa gidip Arapça öğrenmek gerekmiyor.

5:94

وَرِمَا حُكْمٌ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ

Yâ eyyuhe ellezîne âmenû le yebluvennekumu allâhu bi şey'in min es saydı tenâluhu eydikum ve rimâhukum li ya'leme allâhu men yahâfuhu bil gaybi...

Örnek meal: “Ey iman sahipleri! Allah sizi, ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği av türünden bir şeyle mutlaka deneyecektir ki, gözün fark edemediği alanlarda ondan kim korkuyor **bilsin...**”

Benzer ifade 3:166 ayetinde var. Vereceğim en ağır örnek bu olacak. Buradaki çeviri hatasını anlamak için Arapça metni harekesiz okumamız gerekiyor. Hemen belirteyim, ben harekesiz okuma alıştırmaları yapan biri değilim çünkü bunu yapabilmek için Arapça bilgimin daha iyi olması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü olası hareke kombinasyonlarının neler olabileceğini bilmek için çekim çizelgelerine bakmaya gerek duymadan, hiçbir dilbilgisi kaynağının yardımını

⁵ <https://corpus.quran.com/qurandictionary.jsp?q=DEf>

⁶ [https://corpus.quran.com/qurandictionary.jsp?q=Hrm#\(51:19:5\)](https://corpus.quran.com/qurandictionary.jsp?q=Hrm#(51:19:5))
<https://en.wiktionary.org/wiki/%D8%AD%D8%B1%D9%85>

almadan metinleri okuyabilecek kadar Arapça bilmek gerekiyor. Buna rağmen bu ayette nasıl bu kadar iddialı olabiliyorum? Çünkü Kuran'ı yalnızca meallerden okusak bile onun ışığı bize ulaşır (4:35). Filtrelense, perdelense bile aralardan sızar. Biraz kulak verip dikkat kesilirsek o filtrelerden, perdelerden arınmaya başlarız. Demek istediğim, Allah'ın hiçbir şeyi öğrenmesi gerekmediğini çünkü zaten her şeyi çoktan bilen olduğunu Kuran'ın geri kalanından biliyorsam bu ayetteki ifadenin "Allah bilsin diye" olmaması gerektiğini düşünebilirim. Öyleyse önce Arapça metne bakarım, çekim çizelgesine bakarım. Bir uyumsuzluk görmüyorsam bir kez daha, bu kez harekesiz bakarım. İşte o zaman "bilsin" (ya'leme; Form 1; geçişsiz çatı) ve "bildirsin" (yuallima; Form 2; geçişli çatı) çekimlerinin arasında yalnızca hareke farkı olduğunu, harflerin aynı olduğunu (y-a-l-m) görürüm.

<https://en.wiktionary.org/wiki/%D8%B9%D9%84%D9%85>

Conjugation of عَلِمَ (I, sound, i ~ a, impersonal passive (?), verbal noun عَلِمَ)										ALIMA [hide ▲]	
		verbal noun المصدر						عَلِمَ ʿilm			
		active participle إِسْمُ الْفَاعِلِ						عَالِمٌ ʿālim			
		passive participle إِسْمُ الْمَفْعُولِ						مَعْلُومٌ maʿlūm			
active voice											
الفِعْلُ الْمَعْلُومُ											
		singular المُفْرَدُ			dual المُتَنِّي		plural الْجَمْعُ				
		1 st person المُتَكَلِّمِ	2 nd person المُخَاطَبِ	3 rd person الْغَائِبِ	2 nd person المُخَاطَبِ	3 rd person الْغَائِبِ	1 st person المُتَكَلِّمِ	2 nd person المُخَاطَبِ	3 rd person الْغَائِبِ		
past (perfect) indicative الْمَاضِي	m	عَلِمْتُ ʿalimtu	عَلِمْتَ ʿalimta	عَلِمَ ʿalima	عَلِمْتُمَا ʿalimtumā	عَلِمَا ʿalimā	عَلِمْنَا ʿalimnā	عَلِمْتُمْ ʿalimtum	عَلِمُوا ʿalimū		
	f	عَلِمْتِ ʿalimti	عَلِمْتِ ʿalimti	عَلِمَتْ ʿalimat	عَلِمْتُمَا ʿalimtumā	عَلِمْتَا ʿalimatā	عَلِمْنَا ʿalimnā	عَلِمْتُنَّ ʿalimtunna	عَلِمُوا ʿalimū		
non-past (imperfect) indicative الْمُضَارِعُ الْمَرْمُوعُ	m	أَعْلِمُ ʾaʿlamu	تَعْلِمُ taʿlamu	يَعْلِمُ yaʿlamu	تُعَلِّمَانِ tuʿallimāni	يُعَلِّمَانِ yuʿallimāni	نُعَلِّمُ nuʿallimu	تُعَلِّمُونَ tuʿallimūna	يُعَلِّمُونَ yuʿallimūna		
	f	أَعْلِمِي ʾaʿlamī	تُعَلِّمِينَ tuʿallimīna	يُعَلِّمُ yaʿlamu	تُعَلِّمَانِ tuʿallimāni	يُعَلِّمَانِ yuʿallimāni	نُعَلِّمُ nuʿallimu	تُعَلِّمْنَ tuʿallimna	يُعَلِّمْنَ yuʿallimna		
subjunctive الْمُضَارِعُ الْمَنْصُوبُ	m	أَعْلِمْ ʾaʿlam	تَعْلِمْ taʿlam	يَعْلِمْ yaʿlam	تُعَلِّمَا tuʿallimā	يُعَلِّمَا yuʿallimā	نُعَلِّمْ nuʿallim	تُعَلِّمُوا tuʿallimū	يُعَلِّمُوا yuʿallimū		
	f	أَعْلِمِي ʾaʿlamī	تُعَلِّمِي tuʿallimī	يَعْلِمْ yaʿlam	تُعَلِّمَا tuʿallimā	يُعَلِّمَا yuʿallimā	نُعَلِّمِي nuʿallimī	تُعَلِّمْنَ tuʿallimna	يُعَلِّمْنَ yuʿallimna		

Conjugation of عَلَّمَ (II, sound, full passive, verbal noun تَعْلِيمٌ)										ALLEME [hide ▲]	
		verbal noun المصدر						تَعْلِيمٌ taʿlīm			
		active participle إِسْمُ الْفَاعِلِ						مُعَلِّمٌ muʿallim			
		passive participle إِسْمُ الْمَفْعُولِ						مُعَلَّمٌ muʿallam			
active voice											
الفِعْلُ الْمَعْلُومُ											
		singular المُفْرَدُ			dual المُتَنِّي		plural الْجَمْعُ				
		1 st person المُتَكَلِّمِ	2 nd person المُخَاطَبِ	3 rd person الْغَائِبِ	2 nd person المُخَاطَبِ	3 rd person الْغَائِبِ	1 st person المُتَكَلِّمِ	2 nd person المُخَاطَبِ	3 rd person الْغَائِبِ		
past (perfect) indicative الْمَاضِي	m	عَلَّمْتُ ʿallamtu	عَلَّمْتَ ʿallamta	عَلَّمَ ʿallama	عَلَّمْتُمَا ʿallamtumā	عَلَّمَا ʿallamā	عَلَّمْنَا ʿallamnā	عَلَّمْتُمْ ʿallamtum	عَلَّمُوا ʿallamū		
	f	عَلَّمْتِ ʿallamti	عَلَّمْتِ ʿallamti	عَلَّمَتْ ʿallamat	عَلَّمْتُمَا ʿallamtumā	عَلَّمْتَا ʿallamatā	عَلَّمْنَا ʿallamnā	عَلَّمْتُنَّ ʿallamtunna	عَلَّمُوا ʿallamū		
non-past (imperfect) indicative الْمُضَارِعُ الْمَرْمُوعُ	m	أُعَلِّمُ ʾuʿallimu	تُعَلِّمُ tuʿallimu	يُعَلِّمُ yuʿallimu	تُعَلِّمَانِ tuʿallimāni	يُعَلِّمَانِ yuʿallimāni	نُعَلِّمُ nuʿallimu	تُعَلِّمُونَ tuʿallimūna	يُعَلِّمُونَ yuʿallimūna		
	f	أُعَلِّمِي ʾuʿallimī	تُعَلِّمِينَ tuʿallimīna	يُعَلِّمُ yaʿlamu	تُعَلِّمَانِ tuʿallimāni	يُعَلِّمَانِ yuʿallimāni	نُعَلِّمُ nuʿallimu	تُعَلِّمْنَ tuʿallimna	يُعَلِّمْنَ yuʿallimna		
subjunctive الْمُضَارِعُ الْمَنْصُوبُ	m	أُعَلِّمْ ʾuʿallim	تُعَلِّمْ tuʿallim	يُعَلِّمْ yuʿallim	تُعَلِّمَا tuʿallimā	يُعَلِّمَا yuʿallimā	نُعَلِّمْ nuʿallim	تُعَلِّمُوا tuʿallimū	يُعَلِّمُوا yuʿallimū		
	f	أُعَلِّمِي ʾuʿallimī	تُعَلِّمِي tuʿallimī	يُعَلِّمْ yaʿlamu	تُعَلِّمَا tuʿallimā	يُعَلِّمَا yuʿallimā	نُعَلِّمِي nuʿallimī	تُعَلِّمْنَ tuʿallimna	يُعَلِّمْنَ yuʿallimna		

Öyleyse en azından bu ayetin her iki biçimde, yani hem “bilsin” hem de “bildirsin” diye okunabilmesi gerektiğini söyleyebilirim. Kime bildireceği bellidir, ondan korkan veya korkmayan her kimse ona bildirecektir. Herkesin kendi suçuna veya arınışına tanık olması gerektiğini ve olacağını Kuran’ın kalan bölümlerinden biliyorum. Allah’ın bilmeye gereksinim duyduğunu öne sürecektir olanlarla benim farkım artık Arapça bilgisi düzeyi değil Kuran’dan ve çevremizdeki evrenden ne anladığımız olur.

Bu örneklerle **Salât-1** yazımda yanlış çevrildiğini gösterdiğim *akam es salat* kalıbını da ekleyebilirim. Form-4 yani *af’ala* babında olan sözcüğü içeren kalıbın “namazı kılmak” diye çevrilmesi yanlıştır. Kılınan bir şey olamaz. Geçişsiz “ayakta durmak” (*kama*) fiilinin geçişli veya oldurgan çatıda (*akam*) kurulması gereği ayakta tutulan veya ayağa kaldırılan bir işten söz ediliyor olması gerekir.

Bunları yaparken Arapça bilgimizin ne kadar olduğunu bilmemiz gerekiyor. Yani neyi bildiğimizi, neyi bilmediğimizi bilmemiz gerekiyor. Herhangi bir yabancı dili öğrendiysek bu yargıyı daha sağlam yaparız. Dillerin mantığı ortak ama aynı şeyi söylemek için kullandıkları yapılar farklı olabiliyor. Bu nedenle kimi zaman sözlükte veya çekim çizelgesinde gördüğümüz şey doğrudan çeviriye yansıtılamayabilir. Böyle bir durumla karşı karşıya olup olmadığımızı anlamak için sağlama yapmak, yani benzeyen ve benzemeyen örnekleri taramak gerekebilir. Her zaman olduğu gibi en iyi sağlama bağlam bilgisidir, yani Kuran’ın bütününün bilgisidir.